

1123 2-3-4 53
8
Red

REEL "M"

ILD og JORD

A/S PALLADIUM
præsenterer

Ild og Jord

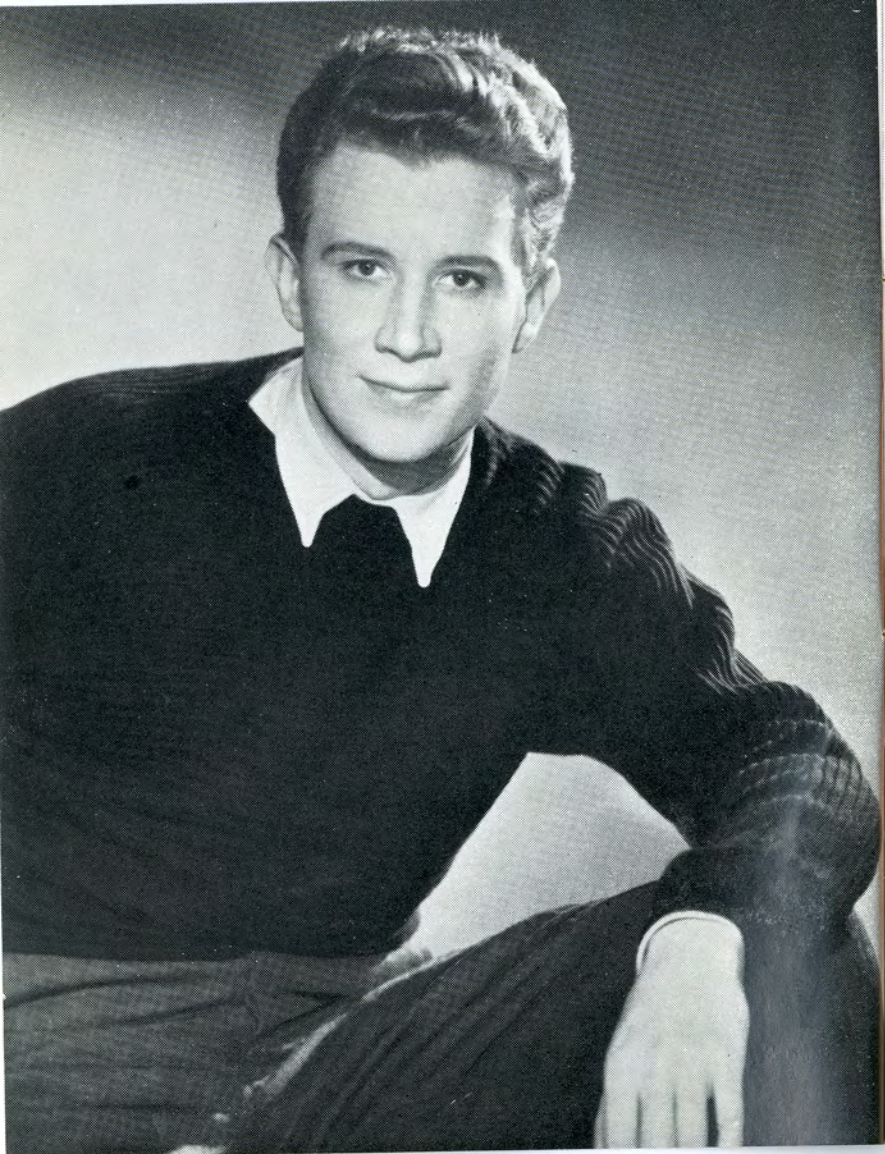
Manuskript og drejebog frit bearbejdet af
KAI WILTON
efter en idé af HANS HANSEN

Fotografi: Einar Olsen
Kamera: Jørgen Mydtskov
Tone: Knud Kristensen og Henning Møller
Klipning: Edith Schlüssel
Dekorationer: Erik Aaes
Kopi: Johan Ankerstjerne A/S
Musik: HANS SCHREIBER

Iscenesættelse:
KAI WILTON

Udlejning:
A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Viveka Segerskog som Ulla.

Personerne

Andreas, kaldet gammelfar ...	<i>Jakob Nielsen</i>
Ellen, hans datter	<i>Inge Hvid Møller</i>
Martin, hendes mand	<i>Preben Lerdorff Rye</i>
Ulla, deres datter	<i>Viveka Segerskog</i>
Jan Eriksen, seminarielev ...	<i>Jørgen Reenberg</i>
Steen, fodermester	<i>Palle Huld</i>
Knud, karl	<i>Buster Larsen</i>
Arne, en ældre karl	<i>Aage Winther-Jørgensen</i>
Niels Post	<i>Holger Boland</i>
Landsbylæreren	<i>Miskow Makwarth</i>
Lægen	<i>Knud Hallest</i>

Jørgen Reenberg som Jan

*Under arbejdet på gården kommer Jan og Ulla hinanden nærmere
(Jørgen Reenberg og Viveka Segerskog).*

*H*ANDLINGEN:

Martin giftede sig som ung mand med datteren på gården (Ellen), satte gammelfar fra styret og rettede med sin energi og arbejdsvilje gården op, så den nu ligger som den største og mest velholdte bedrift på hele egnen.

Ingen kan lide at være hos Martin. Hensynsløshed og stædighed er grundelementer i hans karakter. Han tåler ingen ved siden af sig. Karlene er bange for ham. Gammelfar og Ellen har affundet sig med tingenes tilstand. Kun Ulla (datteren) har ikke underkastet

Palle Huld, Buster Larsen og Jakob Nielsen.

Martin blev dag for dag mere syg (Viveka Segerskog, Jakob Nielsen og Preben Lerdorff Rye).

sig Martins vilje; når gården falder hende for trang, flygter hun ud i naturen, hvor hun drømmer sig til et andet liv: livet i storbyen.

Hun er ikke ene om at drømme. Den unge seminarist Jan Eriksen, som hver dag slider stenbroen, er blevet træt af sin gerning som lærer og længes tilbage til landet, hvor han er født. En tilfældig hændelse bevirker, at han realiserer sin længsel, og da Martin ved et ulykkestilfælde er kommet alvorligt til skade, finder vi en dag Jan som karl på gården.

Under det daglige arbejde med jorden kommer Ulla og Jan

Niels Post har nyt at fortælle...

hinanden nærmere. Ulla ser i Jan en mulighed for at komme væk fra gården, men under en samtale med Jan bliver hun klar over, at hun har taget fejl. Jan vil blive, hvor han er.

Tiden går. Martin, der trods lægens gentagne advarsler ikke vil lade sig indlægge på hospitalet, bliver dag for dag mere syg og mere indesluttet, og den aften, da det årlige bal finder sted i forsamlingshuset, nægter han Ulla at gå derned. Men Ulla vil til bal. Hun forsøger at få Jan med, men han siger nej tak, og alene går hun ned til forsamlingshuset, hvor hun bliver modtaget med åbne arme.

Trodsigt kaster hun sig ud i dansen. Så står Jan i døren. Martin

har pludselig fået et tilbagefald, og Ulla må straks komme hjem.
— Samme nat udbryder der brand i staldlængen. Situationen er ved at blive katastrofal, da karlene er til fest. Jan forsøger at få bragt kreaturerne ud af stalden, sammen med gammelfar og Ulla, der er løbet ind i kalvebåsen for at redde den nyfødte kalv. Pludselig skrider taget sammen. Ulla er spærret inde i den brændende stald.

— Den nat bliver de to unge klar over deres følelser; og den næste morgen, da Martin er død, går Jan og Ulla sammen — forbi resterne af den brandhærgede stald — ud til den jord, der nu er deres.

Traskovalsen

Musik: *Hans Schreiber*

Tekst: *Jens Louis Petersen*

Nu går harmonikassen
til forsamlingshusets bal.
Jens forkarl gi'r den gassen
med trut og sprut og knald.
Enhver får spjæt i skoene
til Jens forkarls didlidom.
Pas på og sving din kone
en ekstra avedom!

Refrain:

Og så HUPLA og JUPLA
spjæt ud med venstre lår!
Der skal damp på og tramp på,
når traskovalsen går!

Hver danser med sin pi'e,
selv Lars smed er kommet ud!
Han svinger Mett' Marie
og sveder som en stud!
Hun vejer godt der-bagi,
men når smeden klemmer på,
så bli'r der svup og slagi
Maries himmelblå.

(Refrain)

Se skolelær'en valser
han har Stine med på slæv.
Åh kors så staklen halser
sig både vind og skæv!
Han tumler rundt som en vædder
rundt på langs og tværs og skrå
— der vælted Mikkelt skrædder
med jordmor'n ovenpå!

(Refrain)

